

den engelske Lov ved Haanden; jeg havde den nemlig ikke tilstede; men saavidt min Gu-
 kommelise Slog til, var Paastanden urigtig. Det
 ærede Medlem svarede; at han ikke havde den
 ved Haanden. Ved noget at opsætte at tage
 Ordet er det lykkes mig; at faae Lovens til-
 stede; saa at jeg nu kan give en Dplysning til
 saa Henseende. Sagen er den; at det Insti-
 tut der i England svarer til den her fores-
 slaede Svangsafford, kan viise under to for-
 skjellige Vilkaar; der er et Enten eller
 hvorom der under den sidstnævnte engelske
 Bankerollov kan blive Spørgsmaal. Dette er
 Sagen mine Herrer; det maa jo være den
 sidste Bankerollov, det ærede Medlem siger til
 altsaa Lovens af 1869, og vilde Der se efter af
 dens Part I, 48, da vilde De finde; at Afford
 kan tilstedes under een af to Betingelser med
 andre Ord; at oppe 50 pCt ikke er en afra-
 vigelig Betingelse. Omsom den høitærede
 Formand vil tillade mig det; skal jeg oplæse
 nogle Ord af Artiklen paa Engelsk; og derefter
 oversætte det. Det hedder: But such dis-
 charge shall not be granted unless it is
 proved to the court, that one of the
 following conditions has been fulfil-
 led, that is to say either that a
 dividend of not less than ten shillings in
 the pound has been paid; or that a
 special resolution of his creditors has been
 passed; og Betydningen af a special
 resolution fremgaar af Part I, 16, 8
 a special resolution shall be decided by a
 majority in number and three-fourths
 in value of the creditors present. Det vil
 altsaa sige; at een af to Betingelser
 maa fyldestgøres; for at en order of discharge
 kan gives. Enten maa den Dividende være
 betalt af ikke mindre end 10 Shilling pr. £; alt-
 saa 50 pCt; eller det vil sige; der ikke
 kræves Kreditorernes Samtykke; idet
 Retten da afgjør Spørgsmaalet uden Kredi-
 torernes Samtykke; eller; hvor der et kan
 gives 50 pCt; der kan order of discharge
 ikke udstedes uden special Resolution om; at
 Kreditorerne ønske Udstedelsen af en saadan
 Ordre. Om Betingelsen for en saadan Reso-
 lution findes Bestemmelsen; som sagt i Part I.
 16 Nr. 8, som siger; at en saadan Beslut-

ning tages af Kreditorerne med en Stemme-
 flerked; der beregnes saaledes; at der skal være
 en Flerked i Tal og fra Hverdelen i Vægt.
 Man vil altsaa se; at disse Regler ere noget
 helt andet end der; de ærede Medlemmer an-
 førte; og jeg kan tilføie; at saavidt jeg erin-
 drer; er der ikke i nogen fremmed Lovgivning;
 der kjender Affordsystemet; optager en Bestem-
 melse som den; at der ikke med Kreditorernes
 Samtykke kan indrømmes Afford; med mindre
 den Paagældende præsterer 50 pCt. Og hvor-
 for? Fordi det vil sige det Samme; som at
 dette Institut ikke paa nogen Maade i Virke-
 ligheden skulde komme til Anvendelse; skjønt
 Principet anerkjendes. Naar det andet ærede
 Medlem af Mindretallet gjorde gjældende; at
 man hørte Klager fra de tilgrændsende Lande
 om det der gjældende Affordsystem; at der i
 det Hele var Misforholdelse tilstede med Afford-
 systemet; saa kan det ikke falde mig ind at
 ville modsiges dette; man hører jo altid Klager
 i saa mange Retninger; men naar Spørgs-
 maalet er om; hvorledes Udviklingen gaar for
 sig; saa maa man ikke holde sig til Entlæs-
 ning; men til Landenes Love; til de Beslut-
 ning; der tages af de lovgivende Forsamlin-
 ger; og det er da bitterligt; at siden det Tid-
 punkt 1858; hvortil det ærede Medlem hen-
 viste; har der mere og mere arbejdet sig den
 Erkjendelse frem; at den strenge Privatret;
 den formelle Privatret paa dette Punkt
 under saadanne Betingelser burde vige for en
 højere Ret. Naar man altsaa taler om; at
 Affordsystemet ikke kan forsvares fra et retligt
 Standpunkt; saa maa man vel vogte sig for
 den Misforstaelse; som kan flyde af; at Ordet
 retligt kan tages i mere end een Betydning;
 der kan ellers let komme noget Tvetydigt i
 Udtalelsen. Det forholder sig rigtigt; at efter
 den strengeste Privatretsbetragtning kunne
 Kreditorerne ikke paa nogen Maade tvinges
 til at eftergive nogen Del af Gjalden; naar
 de ikke ville det; men netop en højere Rets-
 anskuelse har arbejdet sig igjennem i de euro-
 pæiske Lovgivninger; at den strenge formelle
 Ret her bør brydes; men ganske vist kun under
 særegne betryggende Betingelser; en Anskuelse
 som det ærede Medlem jo selv har vedkjendt sig;
 thi var Tvangen overhovedet utilstedelig;